

[1978 மார்ச் 23]

5 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 51—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும். மானியக் கோரிக்கைகள் 24, 51 ஆகியவற்றின் மீதுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களின் பேரில் விவாதம் தொடரும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1956 ஆம் ஆண்டு தொழில் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து அண்மைக்காலம் வரையில் நம்முடைய மத்திய, மாநில அரசுகள் தம்முடைய தொழில் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை வகுத்து வந்தன. மத்தியிலும், மாநிலத்திலும் ஏறக்குறைய 25 ஆண்டுகள் ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருந்த காரணத்தால் ஆங்காங்கு மாநிலங்களுக்குத் தேவையான மேம்பாட்டு அபிவிருத்திகளுக்கு ஒப்ப நம்முடைய 1956 ஆம் ஆண்டு தொழில் கொள்கையிலே மாறுதல் செய்யப்படவில்லை. மத்திய அரசு தீட்டுகின்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் மாநில அரசுகள் தம்முடைய திட்டங்களை, தொழில் முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் இருந்தன என்பதை நாம் நன்றாக உணர்வோம். இதனால் சில பெரிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கி நாட்டினுடைய தொழில் அடிப்படையைப் பலப்படுத்தினாலும் ஆங்காங்கு கிராமங்களில் குடிசைத் தொழில்களும், சிறு தொழில்களும், கிராமத் தொழில்களும் போதிய அளவு உற்சாகத்தையும் உத்வேகத்தையும் பெறவில்லை என்பதையும் அதன் காரணமாக தொழில் அடிப்படை பரவலாக்கப்படாமல் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன என்பதையும் நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

ஆனால் இப்போது புதிதாக மைய அரசு இந்தத் திட்ட அடிப்படையை, திட்டக் கொள்கையை முழுமையாக மாற்றிவிட வேண்டுமென்ற ஒரு தத்துவத்தின் அடிப்படையிலும், 'ரோலிங் பிளான்' என்ற அடிப்படையிலும் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் அனைத்தும் கிராமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலும், புதிய தொழில் கொள்கையை அறிவித்திருக்கிற காரணத்தால் வருங்காலத்திலே கிராமங்களுக்குத் தொழில் மேம்பாட்டில் உரிய பங்கு கிடைக்குமென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அதே நேரத்தில் இந்த நல்ல கொள்கையை நம்முடைய மாநில அரசும் ஏற்றுக் கொண்டு

1978 மார்ச் 23]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மத்தியில் அவர்கள் என்ன கொள்கையை வகுத்தாலும் அதற்கு மாறுபட்டுத்தான் செயல்படுவோம் என்ற வகையில் இல்லாமல், எது நாட்டுக்கு நல்லதோ, அதை யார் செய்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம் என்று நம்முடைய மாநில அரசு முன்வந்து கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கக்கூடிய சிறு தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையான கொள்கையை, நாட்டுக்குத் தேவையான கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்று அறிவித்திருப்பது மெத்தவும் சாலச் சிறந்தது, வரவேற்கக் கூடியது, அதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டில் தொழில் முன்னேற வேண்டுமென்றால் அந்த நாட்டில் அடிப்படையான தொழில் முன்னேற்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும். இப்படி தொழில் முன்னேற்ற உணர்வுகள், தொழில் ஏற்படுத்த வேண்டிய உணர்வுகள் நாட்டு மக்களுக்குப் பரவலாக இல்லாத சூழ்நிலையில் தொழில்களை ஆரம்பிக்கக்கூடிய அடிப்படையான அனுபவங்கள், அடிப்படையான மூலாதாரங்கள் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையில் நாட்டிலே இருக்கிற அரசுதான் பொதுமக்களுக்கு வழிகாட்டியாக, அவர்களுக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கக்கூடிய வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நம்முடைய பல்வேறு கொள்கைகள் உறுதுணையாக இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

நம்முடைய வரிக் கொள்கைகள் நாட்டினுடைய தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை அமைக்கக் கூடியதாகவும், அமைந்து விடுகிறது. அவ்வாறு எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த இடத்தில்; எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் எந்தெந்த அளவுக்கு நாம் வரிகளை விதிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு அவைகள் எல்லாம் தொழிற் துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது, வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமைகளை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு தத்துவமாக அமையும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் எண்ணிப்பார்க்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-20.)

மக்களிடத்தில் வரி விதிக்கும்பொழுது அவர்களிடத்திலேயிருக்கின்ற அதிகமான அல்லது தேவைக்கு அதிகமான பணம் சர்க்காருடைய கஜானாக்களுக்கு வந்து அல்லது அவர்கள் அதிகமாகப் பெறுகின்ற வருமானம் மிச்சப்பட்டு வங்கிகளுக்குச் செல்வதன் வாயிலாக நம்முடைய நாட்டில் வருமானம் அதிகமாகி விட்டது என்று கூறலாம். ஆனால் அப்படி மிச்சப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையில் இந்த நாட்டின் பெரும்பாலான மக்கள் இருக்கிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அன்றாடத் தேவைக்கேட அவர்களுக்கு வருமானம் போதவில்லை என்ற நிலையில் பொது மக்க

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 23]

ஸ்டீடத்திலேயிருந்து அதிகமான பணம் மிச்சப்படுத்தப் பட்டு சேவிங்க்-ஸில் வந்தால் அது முதலீட்டுக்குப் போகும் என்று நம்முடைய நாட்டில் எதிர்பார்க்க முடியாது.

ஆகவே, நம்மிடத்திலேயிருக்கின்ற மூலதனத்தை வைத்து கிராமங்களுக்கு எந்தெந்த வகைகளிலே நிதியுதவி செய்ய வேண்டுமென்றும், எந்தெந்த இடங்களிலே வரி போட்டால் கிராமங்களிலே மக்களுக்குரிய காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்துத்தான் நாம் நம்முடைய வரிக்கொள்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கிரெடிட் ஃபெசிலிட்டி, பேங்கிங் பாலிசியைக் கூட அமைத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு பேங்கிங் பாலிசி மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டது என்று மாநில அரசு மெத்தனமாக இருக்க முடியாது. எந்தெந்த வகையிலே நாம் நம்முடைய வரிக்கொள்கையை அல்லது பேங்கிங் கிரெடிட் பாலிசியை அமைத்துக் கொண்டால் நம்முடைய கிராமப் பகுதிகளில் முதலீடு செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று ஆங்காங்கு மாநிலங்களிலேயிருக்கின்ற சூழ்நிலைகளை நன்கு ஆராய்ந்து அந்த அடிப்படையில் மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யும் வாய்ப்பும், உரிமையும் மாநில அரசுகளுக்கு இருக்க வேண்டும்.

ஏனென்றால் இப்பொழுது மூலாதாரமான ஒரு மாறுதலை நாடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறது. நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சியெல்லாம் நகரங்களிலே இருந்துவந்த காரணத்தினால் கிராமப்புறங்களிலே தொழில் வளர்ச்சிக்கான உணர்வு இது வரையில் இல்லாமல் இருந்து வந்திருக்கிறது.

இப்பொழுது கிராமங்களுக்கு நாம் தொழில் வளர்ச்சியை விரிவுபடுத்த முடிவு செய்திருக்கிறோம். அது வரவேற்கக்கூடிய முடிவு. அது நல்ல செம்மையான விளைவுகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் தொழில் துறையில், ஆரோக்கியமான திருப்பம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நாம் நம்முடைய நாட்டிலே வருமானத்தைப் பெருக்கவும், பெறுகின்ற வருமானம் சேமிக்கப்படுவதற்கும், அப்படி சேமிக்கப்படும் வருமானம் நல்ல முறையில் முதலீடு செய்யப்படுவதற்கும், அந்த முதலீடு செய்யப்படுவதற்கும் சேமிப்புகள் ஏற்படுவதற்கும் வங்கிகள் தங்கள் கொள்கைகளை அதற்கேற்ப வகுத்துக் கொள்வதற்கும் மாநில அரசுகள் கூட மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

1978 மார்ச் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

நம்முடைய வங்கிகளையெல்லாம் நாம் தேசிய மயமாக்கினோம். தேசியமயமாக்குவது என்ற தத்துவத்திற்காக தேசியமயமாக்கப்படுவதில்லை. தேசியமயமாக்குவதன் வாயிலாக நாட்டு மக்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக என்ன நன்மைகள் கிடைக்கின்றன என்பதை எதிர்பார்க்க வேண்டும். நாட்டிலே புழங்கப் படும் பணம் ஒருசில இடங்களில் மட்டும் தேங்கி விடாமல் புழங்குகின்ற நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமான சமுதாய, பொருளாதார விளைவுகளை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டும், அந்தப் பணம் கையாளப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் தேசியமயமாக்கினோமே தவிர ஏதோ ஒரு சில அரசியல் கட்சிகளினுடைய சித்தாந்தத்தை, அதை ஒரு புரட்சிகரமான சித்தாந்தம் என்று நாட்டுக்கு அறிவிக்கிறோம் என்று அந்த அரசியல் கட்சிகளின் திருப்திக்காக மட்டும் பேங்க் நேஷனலைசேஷன் என்று செய்து விட்டு அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் இல்லை என்றால் இது வறட்டு சித்தாந்தமாகத்தான் இருக்குமே தவிர இது அரசியல் காரியமாகத்தான் இருக்குமே தவிர நாட்டிலே நாம் எதிர்பார்க்கின்ற ஜீவாதார அடிப்படையான சமுதாய, பொருளாதார சமூக மாறுதல்களை, புரட்சிகளை எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

நம்முடைய குறிப்புகளிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். எத்துணை சிறு தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழில்களுக்கும், கிராமத் தொழில்களுக்கும் அவைகளின் வாயிலாகத் தம்மிடத்திலே தேக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் மிகவும் ஏமாற்றம் அடையக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. தயவு செய்து அதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட நம்முடைய வணிக வங்கிகளிலிருந்து சிறு தொழில்களை நடத்துபவர்கள், கிராமங்களிலேயிருக்கும் மக்கள் நிலையான பணம் பெறவும், குடிசைத் தொழில்களை மேம்பாடு செய்யவும் அந்தப் பணத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் வகையில் அந்த வங்கிகளை நடத்தக் கூடியவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கவும், அதற்கேற்ற முறையிலே மைய அரசுக்கு இந்த அரசு பரிந்துரை வழங்க வேண்டும். நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் அப்பொழுதுதான் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற விளைவுகள் ஏற்பட முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

நான் மற்ற விஷயங்களுக்கெல்லாம் போக விரும்பவில்லை. ஆனால், நான் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தோல் தொழிலைப் பற்றி முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தோல் தொழில், இந்தத் தொழிற்சாலைகள், இந்த மாநிலத்தினுடைய மிக முக்கியமான one of the premier Industries

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 மார்ச் 23]

of the country என்று கூடச் சொல்லலாம். இந்த நாட்டிலே, மிக முக்கியமான தொழிற்சாலைகளாக, தோல் தொழிற்சாலைகள் இருந்து வருகின்றன. இன்றைக்குக் கிராமத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும், decentralisation of industrial base என்று சொல்லக்கூடிய வகையில், இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய தொழில் பரப்பளவை கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், ஏக போக உரிமைகளிடம் இந்தத் தோல் தொழிலை ஒப்படைக்கின்ற சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறதே தவிர, சிறு சிறு தொழில்களாக, குடிசைத் தொழில்களாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த இந்தத் தோல் தொழில்கள், மைய அரசின் கொள்கை காரணமாக, அதிகமான முதலீடு செய்தால்தான் இந்தத் தொழிலை நடத்தமுடியும்.

பேரிய தொழிற்சாலையை வைத்தால்தான் இந்தத் தொழிலை நடத்த முடியும். அதுவும் ஏற்றுமதி செய்தால்தான் இந்த தொழிலை நடத்த முடியும் என்ற அளவில், வடபுலத்திலே ஆக்ரா, கான்பூரிலே இருக்கிற சில வெஸ்ட்டி இண்டரஸ்ட்ஸ், மைய அரசைக் கட்டாயப்படுத்துகின்ற காரணத்தால், அவர்களுடைய கட்டாயத்திற்கு ஆட்பட்டு, மைய அரசு சில முடிவுகளை எடுத்திருக்கின்றது.

தோல் ப்ராடக்ட்ஸ், ஃபினிஷ்ட் ப்ராடக்ட்ஸ் ஆகத்தானிருக்க வேண்டும்; அதுவும் ஏற்றுமதி செய்கின்ற அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறது, இதனால், சிறிய தொழில்கள் இந்தத் தொழிலிலிருந்து தாமதமாவே வெளியேற்றப்படுகின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்தத் தொழிலிலே, இன்றைக்கு மனோபவி ஏற்பட்டு வருகிறது. இதை மைய அரசும் மாநில அரசும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மைய அரசு சொல்லியிருக்கிறது, கிராமத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும், குடிசைத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டுமென்று. அப்படி சொல்லிக் கொண்டு, இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிலை நசுக்கி விடக்கூடிய முறையிலே அவர்களுடைய கொள்கை அமைந்திருக்குமானால், அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்துக்கு முரணானது, சொல்வதொன்று, செய்வதொன்றாகும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆக, மைய அரசு இதிலே அதிக அளவு கவனம் செலுத்தி, சிறிய தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறும் வகையில், ஏற்கெனவே மைய அரசு வகுத்துள்ள கொள்கையிலே அடிப்படையான மாறுதலைக் கொண்டுவந்து, இந்தத் தொழில் வளரும் வகையில் மைய அரசு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு, ஒரு முறையைக் கூடக் கையாளலாம். சிறிய தொழிற்சாலைகளிலே, ரூபாய் 2 இலட்சம், ரூபாய் 3 இலட்சம்,

1978 மார்ச் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ரூபாய் 5 இலட்சம் முதலீடு வைத்து செய்யக் கூடிய சாதாரண தோல் தொழிற்சாலைகளிலே, அவர்கள் செமி ஃபினிஷ்ட் கூட்ஸ் செய்யலாம் ; அதே நேரத்தில், ஃபினிஷ்ட் கூட்ஸ் செய்யக் கூடிய டானர்ஸ், செமி ஃபினிஷ்ட் கூட்ஸ் செய்யக் கூடாது என்ற நிலைமையை உருவாக்கி, இந்த கருத்துக்களுக்கொப்ப, சிறிய தொழிற்சாலை அதிபர்கள், செமி ஃபினிஷ்ட் கூட்ஸ் தான் செய்ய வேண்டுமென்றும், பெரிய தொழிற்சாலை அதிபர்கள் ஃபினிஷ்ட் பிராடக்ட்ஸ் செய்ய வேண்டுமென்றும் கடுமையான வரையறையை வைத்தால், அவர்களும் காப்பாற்றப்படுவார்கள், இவர்களும் காப்பாற்றப்படுவார்கள், ஏற்றுமதியையும் வளர்க்கும், இங்கே இருக்கின்ற சிறு தொழில்களும் தழைத்தோங்கும். அதற்கான முடிவுகளை அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு இன்னொன்று, மற்ற தொழிற்சாலைகளுக்குப் போக விரும்பவில்லை, உப்பு தொழிற்சாலையைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உப்பளம் இன்றைக்கு மிக முக்கியமான, ஒரு மூலாதாரமான இரசாயனப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலையாக இருந்து வருகிறது. இந்த உப்புத் தொழிற்சாலையில், வாலினோக்கம் முக்கியமான பகுதி. அது இயற்கைபான துறைமுகம் ஏற்படக்கூடிய அமைப்பு கொண்டிருக்கிற பகுதி. அந்தப் பகுதியிலே, உப்பளம் ஏற்படுத்தி, சிறந்த மீன்பிடி துறைமுகமாக மாற்ற வேண்டுமென்று பல்வேறு நேரங்களிலே இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் கூட, பொதுக் கணக்காய்வுக் குழு தலைவனாக இருந்தபொழுது, பரிந்துரைகள் வழங்கப்பட்டிருப்பது எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தில்தான் வாலினோக்கத்திலே உப்பளம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கே என்ன நடக்கிற தென்றால், ரேவண்ணா என்ற ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர்கள் கன்னடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[முற்பகல் 9.30]

இந்த ரேவண்ணா அவர்கள் இந்த உப்பளத்தை முழுமையாக அதனுடைய வளர்ச்சியைத் தடுத்து விடவேண்டுமென்று செயல்படுகின்றாரோ என்று கூட இந்த நேரத்தில் எனக்கு சந்தேகம் வருகிறது. உதாரணமாக இன்றைக்கு வெளி மார்க்கெட்டிலே ஒரு டன் உப்பு 80 ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஆனால், இந்த அதிகாரி என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்றால் 32 ரூபாய்க்கு தூத்துக்குடியிலே ஒரு தனியாரிடம் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு வெளியிலே 80 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிற ஒரு டன் உப்பை 32 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல. அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு இந்த உப்பு உற்பத்தி தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அங்குள்ள மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 700 டன் அளவு

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1978 மார்ச் 23]

உற்பத்தி நடந்த அந்த இடத்தில் இந்த ஆண்டு உற்பத்தி நடக்கவில்லை. சுமார் 20,000 டன் உற்பத்தியாகக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்தும் அவர்கள் உற்பத்தியைத் தடுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு அவர் மீது சொல்லப்படுகின்றது.

அதுமட்டுமல்ல, இப்படித்தான் வேப்பிலோடை என்ற உப்பளம் அரசாங்கத்திடம் இருந்தது அந்த உப்பலோடையை அரசாங்கம் சரியாக நடத்தவில்லை என்று உற்பத்தியைக் குறைத்து தனியாருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். அதே சூழ்நிலையை இதிலே உற்பத்தி இல்லை என்று சொல்லி இந்த வாலினோக்கம் உப்பளத்தை அந்த அதிகாரி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தனியாரோடு ரகசிய ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு 80 ரூபாய்க்கு விற்கிற உப்பை 32 ரூபாய்க்கு குறைத்து அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானத்தைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த உற்பத்தியைக் குறைத்து காட்டவேண்டும் என்பதற்காகவே குறைத்துக் காட்டி, இந்த உப்பளத்தைத் தனியாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இட்டு செய்கிறார்கள். இது பப்ளிக் சிக்ரெட் என்று சொல்லப்படுகிற, பொதுமக்கள் எல்லாம் பேசப்படுகின்ற ரகசியமாக இருக்கிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள இந்த உப்பளத்தைக் காப்பதற்கும் அதனுடைய வளர்ச்சியை மேன்மேலும் ஓங்கச் செய்வதற்கும் அந்த தொழிலிலே கிடைக்கின்ற உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு மற்ற ரசாயன தொழில்களைத் துவங்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்குள்ளாக இந்த ரேவண்ணு என்கிற அதிகாரியைப் பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டும். அவரை இங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

கடைசியாக, சேலத்திலே சூரமங்கலம் கிராமத்திலே கயிறு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலேயே கயிறு தயாரிக்கும் தொழில் முக்கியமான தொழிலாக இருந்து வருகிறது. அதற்கு மூலப் பொருள் கேரளாவிலிருந்துதான் வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் கேரள அரசாங்கம் அந்த நானூறு இறக்குமதி செய்வதற்குத் தடை விதித்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சேலம் பகுதிகளிலும், மற்றப் பகுதிகளிலும் ஏராளமான பேர்கள் வேலைகளை இழக்கக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

நாகர்கோவிலிலே 1973 ஆம் ஆண்டிலே மெக்கனைஸ்டு காயிர் இன்டஸ்டிரி ஏற்படுத்தத் திட்டம் இட்டார்கள். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. அண்மையிலே கேரள சட்டசபையிலே இதற்கு விரோதமாக ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலிலே தொழிற்சாலை

1978 மார்ச் 23] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நிறுவக்கூடாது என்று அவர்கள் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி நாம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதிலே நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் நம்முடைய மக்களைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, அரசாங்கம் இந்த காயிர் இண்டஸ்டிரி அமைப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, தொழில், தொழில் வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம், கடந்த ஆண்டிலே தொழில் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை தான் என்பதை மன்றத்தில் உள்ள அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிற ஒரு கருத்தாக இருக்கிறது என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் தொழில் வளர்ச்சிக்கான புதிய திட்டங்கள் எதையும் இங்கே அறிவிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதை சீர் செய்ய வேண்டுமானால் கிராமப்புரத்தில் தொழில் துவக்குவதன் மூலம் கிராமப் பொருளாதாரத்தை நிச்சயம் சீர் செய்ய முடியும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

படித்தவர்கள், தொழில் பயிற்சி பெற்றவர்கள், இன்றையதினம் தொழில் துவங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஊக்குவிக்கும் நிலையில் இந்த அரசாங்கம் சில திட்டங்களை அறிவித்தால் நிச்சயம் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களை இந்த மாதிலத்தில் நாம் அதிகமாகக் காணமுடியும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கும் நிலைமை என்ன என்றால், தொழில் நுட்ப பயிற்சி பெற்றவர்கள் எல்லாம் வேலை தேடி அரபு நாடுகளுக்குச் செல்லும் அவல நிலைமையை நாம் காண முடிகிறது. எனவே, தமிழக அரசு இது போன்ற தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு ஏதாவது மானியம் வழங்கி அவர்களாகவே ஏதாவது சிறு தொழில் செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் ஆர்வத்துடன் இருக்கும் படித்த தொழில் வல்லுநர்கள் எல்லாம் டிட்கோ போன்ற நிறுவனங்களை அணுகினால், அந்த நிறுவனங்களில் உள்ளவர்கள் தொழில் துவங்க

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1978 மார்ச் 23]

வருபவர்களிடம் என்ன கேட்கிறார்கள் என்றால், உங்களுக்கு ரா மெட்டிரியல்ஸ், மின்சாரம் தடையின்றி கிடைக்குமா என்பது தான். ரா மெட்டிரியல்ஸ், மின்சாரம் இவற்றிற்கு ஏதாவது வழி வகையை இந்த அரசு செய்து இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. அங்கே எளிதான முறையில் கடன் பெறும் வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்து இருக்கிறதா என்றால், அதையும் அங்கே காணமுடியவில்லை. எனவே, டிட்கோ போன்ற நிறுவனங்கள் கிராமங்களில் தொழில் நுட்ப வசதிகளை அளித்து அவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் துவங்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் முனைவர்களுக்கும், தொழில் அதிபர்களுக்கும் தகவல் தருவதற்காக தகவல் வழங்கும் பணிப்பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதைக்கூட தமிழக அரசு நடத்துகின்ற 'தமிழ் அரசு' பத்திரிகை மூலம் வரும் விளம்பரங்களில் போட்டால், கிராமங்களில் இருக்கும் வாலிபர்கள் தொழில்துவங்க வசதியாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்றையதினம் திருச்சியில் இருக்கும் 'சினதடிக் ஜெம்' போன்ற கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் சரியான வகையில் இயங்கவில்லை என்று புகார் கூறப்படுகிறது. அவற்றை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அங்கே தயார் செய்யப்படும் செயற்கை வைரத்திற்கு வெளி நாடுகளில் நல்ல கிராக்கி இருப்பதாகவும், அந்நியச் செலவாணி ஈட்டலாம் என்றும் தெரிகிறது. ஆகவே, தமிழக அரசு இது போன்ற தொழிற்சாலைகள் வளரக்கூடிய வகையில் முயற்சி எடுத்தால், தொழில் துறை வளர வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அங்கே பணிபுரியும் 'சினதடிக் ஜெம்' கூட்டிங் தொழிலாளர்களுக்கு சரியான முறையில் உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம், வருமானம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதுவும் கூட்டுறவுத் துறை என்ற அடிப்படையில் அங்கே செயல்படும் அந்தத் தொழிற்சாலையை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்தால் அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையில் பலன்கிட்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு எந்தவிதமான திட்டங்களையும் அறிவிக்காமல் ஒத்தி வைத்து இருக்கிறது என்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்கிறது. குறிப்பாக, இன்றையதினம் காவிரியில் தண்ணீர் வரவில்லை என்பதால், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளின் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கருத்தில் கொண்டு,

1978 மார்ச் 23] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

அந்த விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கும் மக்களுக்கு ஒரு மாற்றுத் தொழில் செய்கிற வகையில் அங்கே சில தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்களின் வாழ்வுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைக் காணமுடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான விவசாயக் கருவிகளை அதே தஞ்சை மாவட்டத்தில் உற்பத்தி செய்ய ஒரு தொழிற்சாலை துவங்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உரத் தொழிற்சாலை, பூச்சு மருந்து உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால், அந்த மாவட்டத்திற்குத் தேவையான உரம், பூச்சு மருந்து எளிதாகக் கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், தஞ்சை மாவட்டத்தில், குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியான திருவிடைமருதூரில் பட்டு நெசவுத் தொழிலை மேற்கொண்டவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு எல்லாம் தேவையான பட்டு நூல், போரா போன்றவைகளையெல்லாம் கருநாடக மாநிலத்திற்குச் சென்று வாங்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு கூட்டுறவுத் துறையில் அதை வினியோகம் செய்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கும் பட்டு நூல் நெசவு செய்பவர்கள் நல்ல பலன் அடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-40.)

என்னுடைய தொகுதியில் நரசிங்கன்பேட்டை என்று ஓர் ஊர் இருக்கிறது. அங்கே நாதஸ்வர கருவிகளை தயாரிக்கும் கலைஞர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே அந்த ஒரே ஒரு ஊரில்தான் இந்த நாதஸ்வர கருவிகளை மிகச் சிறப்பான முறையிலே செய்கிறார்கள். அங்கு செய்யப்படும் இந்தக் கருவிகளுக்கு இந்தியா முழுவதும் நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கலைஞர்களை ஊக்குவித்து, இந்தத் தொழிலுக்கு மேலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அங்கே தொன்னை செய்தல், பாய் முடைதல் போன்ற குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்போர் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி, நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1978 மார்ச் 23]

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் சிறு தொழில் செய்கின்றவர்கள் கடன் பெறவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கடன் எளிதில் கிடைப்பதில்லை. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் சிறுதொழில் தொடங்குவோருக்கு கடன் கொடுக்கப்படும், உதவி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் சிறு தொழில் தொடங்குவதற்கு கடன் கேட்கப் போனால் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. மேலும் கடன் கேட்பவருடைய தொழில் திட்டத்தை வைத்து கடன் வழங்குவதில்லை. மூன்றாம் நபரிடமிருந்து காரண்டி சர்ட்டிபிகேட் அல்லது செக்யூரிட்டி கொடுத்தால்தான் கடன் வழங்க முன்வருகிறார்கள். அதுவும் காலந்தாழ்த்தி வழங்குகிறார்கள். அந்த மாதிரியான சிரமங்களை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் தொடங்குவதற்கு பெருமளவில் இயந்திரங்கள், மின்சாரங்கள், மூலப் பொருள்கள் இவைகளையெல்லாம் அரசே வழங்க முன்வந்தால் தமிழ் நாட்டில் குறிப்பாக கிராமப் புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சியடையும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தத் தொழிலில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. பருவ மாறுதல்களை ஓட்டி, கைத்தறித் துணி தேங்கி விடுவதால் அவர்கள் சரியான முறையில் நிரந்தர வாழ்வு வாழ வழியில்லை. எனவே, கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் அந்த பகுதியில் பவர்லூம் இன்டஸ்டிரீஸ் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற, குறிப்பாக கிராமங்களில் இருக்கிற பொருளாதார சீர்கேட்டை மாற்றியமைக்க வேண்டுமானால் இந்த அரசு உடனடியாக கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று கூறி, விடைபெறுகிறேன்.. வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியங்களின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னால் தொழில் துறையில் புதிய புரட்சிகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இந்த ஆட்சிக்கு இருக்கிறது. இதனுடைய பல்வேறு அறிகுறிகள் இந்த அறிக்கை மிகத் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை முதலியில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 23] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், மிகப்பெருமளவிற்கு தமிழகத்தை தொழில் நகரமாக மாற்ற வேண்டுமென்பதே இந்த ஆட்சியின் விருப்பம் என்பதை அறிக்கைகள் தெளிவாக விளங்குகின்றன. ஏறத்தாழ 6,400 சிறு தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கான அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும், 8,600 தொழில்கள் தனியார் துறைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அறிவிப்பும் இதிலே காணப்படுகின்ற நேரத்தில், எந்த அளவுக்கு இதிலே ஆர்வம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து, நாம் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

1977 டிசம்பர் முடிய 6 மாத காலத்தில் ஏறத்தாழ 27 கோடி ரூபாய் பல்வேறு தொழில் துறைக்கு உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதோடு, அதனால் பயன்பெறுகின்றவர்கள் 49,000 பேர் என்ற கணக்கும் இருப்பது உள்படியே பாராட்ட வேண்டிய ஒன்று ஆகும்.

சிறு தொழில் துறைக்கு மட்டும் 180 தொழில்கள் தான் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த நிலைமை இன்றைக்கு மாற்றப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக 504 சிறு தொழில்கள் சிறு தொழில் துறைக்கு என்று செய்திருப்பது மிக மிக வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறு தொழில் துறை வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு ஆர்வம் காட்டுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டுதான். 180 சிறு தொழில்கள் என்றிருந்ததை, 504 தொழில்கள் சிறு தொழில் துறைக்கு என்று இன்றைக்கு மாற்றியிருப்பதை நாம் வரவேற்று ஆகவேண்டும்.

நான் அதை வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் அரசினுடைய கவனத்தில் ஒன்றை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். சிறு தொழில்கள் தயாரிக்கின்ற பல்வேறு பொருள்கள் அரசுத் துறையிலே இருந்தாலும் சரி, தனியார் துறையிலே இருந்தாலும் சரி, அதை வாங்க வேண்டும் என்பதை நாம் வலியுறுத்தியாக வேண்டும். சில நேரங்களிலே பார்த்தால் தனியார் துறையிலே தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருள்கள் விலை குறைந்திருக்கின்றது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக வாங்கப்படுகிறது. ஆனால், சிறு தொழில் மூலமாக தயாரிக்கப்படுகின்ற பொருள்களை அரசுத் தொழிலாக இருந்தாலும் அந்தப் பொருள்களை அரசு துறையிலே கூட வாங்க மறுக்கின்ற நிலைமை இருப்பதை நாம் உடனடியாகக் கவனித்து, அதை மாற்றவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நண்பர் இராமலிங்கம் அவர்கள் மிகவும் குறையாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய மாவட்டம் அதிகமான அளவிற்கு

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1978 மார்ச் 23]

கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம் மாவட்டம் என்ற அளவில் நான் அதை முழுமையாக வரவேற்க முடியவில்லை என்றாலும், அதிலே தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு என்று இதுவரையிலும் எதுவுமே இல்லாத நிலைமாறி இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டமும் கவனிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு அறிகுறியாக ஒன்றிரண்டு இடங்களில் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு என்றும் சில தொழில் திட்டங்கள் வந்திருப்பதை நண்பர் இராமலிங்கம் பார்க்கவில்லை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். அவர் வேண்டா மென்று விட்டிருக்கிறார் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

அவரும் நானும் சேர்ந்திருக்கின்ற குடந்தையிலேதான் ஏறத்தாழ 60 இலட்ச ரூபாயில் முசுக்கொட்டை நாற்றங்கால் பயிரிடுவதற்கு ஒரு பண்ணை ஆரம்பிப்பதற்கு இன்றைக்கு அரசு முன்வந்திருப்பது பாராட்ட வேண்டியதாகும். ஏறத்தாழ ஒரு 30 ஆண்டுகாலமாகப் பார்த்தால் அரசுத் துறையிலே தொழில் என்பது இல்லாத அந்தப் பகுதியிலே இன்றைக்கு ஏதோ ஒரு தொழில் வருகின்றது என்ற அந்த உணர்வு இருக்கிறது. அதை நாம் வரவேற்கவேண்டும்.

ஆனால் விவசாயத்தை நம்பி இருக்கின்ற எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பல்வேறு தொழில்கள் ஆரம்பித்தால்தான் நிச்சயமாக விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி இருக்கின்ற அந்த மாவட்டத்தை முன்னேற்ற முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்வேன்.

நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசு தருகின்ற உதவித் தொகை பல மாவட்டங்களிலே கிடைக்கின்ற நேரத்தில், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு அது வழங்கப்படவில்லை என்று நினைக்கின்ற நேரத்தில், அது ஒரு வகையிலே கொஞ்சம் வருத்தமாகத் தான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களை இந்த உதவித் தொகை எங்கள் மாவட்டத்திற்கும் கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிபுரிகிறேன் கேட்டுக்கொள்வேன்.

அதேபோல, இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதிகமாக நெல் மட்டும் பயிரிடப்பட்டு வந்த நிலைமை மாறி அதிகமாக பருத்தியையும் பயிரிடுகின்ற நிலைமை வந்திருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திலே தயாரிக்கப்படுகின்ற அந்தப் பருத்தி இன்றைக்கு எங்கள் மாவட்டத்திலேயே பயன்படுத்தப்படவில்லை. கோவை மாவட்டத்தை நம்பித்தான் நாங்கள் வாழவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற வியாபாரி என்றைக்கு வருவார், என்றைக்குத்தான் உற்பத்தி செய்

1978 மார்ச் 23] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

யப்படுகின்ற அந்தப் பருத்தி விற்பனை ஆகும் என்றிருக்கும் நிலைமையை உடனடியாக மாற்றியாக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலை அங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகை இருக்கின்றது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஏராளமான நிலங்களிலே பயிரிடப்பட்டு இன்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு கோயம்புத்தூருக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற அந்தப்பருத்தியை தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே பயன்படுத்தினால் மிகவும் அதிகமான அளவிற்கு ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அதேபோல நச்சுங்கொட்டையில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வெளி நாட்டிலேயிருந்து மாடுகள் வரவழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு ஏராளமாக பால் உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. இந்தப் பாலைக் கொண்டு ஒரு நவீன தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு வழிவகை அங்கே இருக்கிறது. அதை இந்த அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல குருங்குளம் சர்க்கரை ஆலையில் கழிவுப்பொருள்கள் ஏராளமாக வீணாகிக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு வீணாகின்ற அந்தக் கழிவுப்பொருளை எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பகுதியிலே ஏராளமாக தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன, ஒரு அருமையான காகித ஆலையைத் துவக்குவதற்கு வழி இருக்கிறது. இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாயிலே காகித ஆலைகளை அமைப்பதற்கு இந்த அரசுமுன் வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வேன், எங்கள் மாவட்டத்தையும் கொஞ்சம் கவனித்துப் பாருங்கள். நீங்களும் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற வகையில் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பி இருக்கின்ற எங்களது மாவட்டத்தைக் கொஞ்சம் முன்னேற்ற வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன்.

நான் இதையெல்லாம் சொல்கின்ற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 9-50.)

இன்றைக்கு எங்களுடைய மாவட்டம் எந்தளவிற்கு பின்தங்கியிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் பல்வேறு நேரங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதனை மாற்றி விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பியிருக்கிற மாவட்டமாக இல்லாமல் தொழில் துறையில் முன்னேறுகிற அளவிற்கு ஒரு நிலையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இரா தா]

[1978 மார்ச் 23]

இந்த அரசு தொழில் துறையில் காட்டுகிற ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிற அதேநேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நம் பழைய அரசால் தொழில் துறையில் எவ்வளவு ஆர்வம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒரே ஒரு உதாரணத்தை வைத்து எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு நேரத்தில், தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அனுமதி கேட்பதற்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்ட நேரத்தில் பழைய அரசு ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தது. ஒரு தொழிற்சாலைக்கு விண்ணப்பமே கேட்காமல், விண்ணப்பதாரரே கேட்காமல் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அது எந்தத் தொழில் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். மிகுந்த ஆர்வத்தோடு தொழில் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள் என்று நினைக்கலாம். எந்தத் தொழில் என்று சொன்னால், பீர் தயாரிப்பதற்கு விண்ணப்பம். இல்லாமல், விண்ணப்பதாரர் இல்லாமல் ஒருவருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

அந்த அனுமதிபற்றி இந்தத் தொழில் துறை இலாகாவில் இருக்கிற பல்வேறு விவகாரங்களுக்கு—நான் அந்த விவரங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இதே விவகாரம் பற்றித் தான் இதற்கு முன்னால் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் இந்த விவகாரத்தில் கடைசியில் இருக்கிற ஒரு வரியை மட்டும் தான் படித்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் ஒன்றைப் பேசினார்கள். ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்கிறார்கள், அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு எந்தவகையிலும் ஆதாரம் இல்லை என்று.

அவர்கள் சர்க்காரியா கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னவுடன் பார்த்தேன், எப்படி இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது, ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே என்று பார்த்தேன். அதில் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது பீர் தயாரிக்கிற தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வழங்குவதற்காக ஏற்பட்ட விவகாரம். இதே சட்டமன்றத்தில் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொடுத்திருந்த மகஜர் மீது குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் விளக்கம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதே மன்றத்தில் அன்றைக்கு இருந்த அரசு விலாசு லும்பை முறிக்கிற, முதுகெலும்பை முறிக்கிற பதில் என்ற வகையில் ஒரு புத்தகத்தைத் தயாரித்து அத்தனை பேர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. இந்த மன்றத்தில்

1978 மார்ச் 23]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

கூட தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்தப் புத்தகத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். பீர் உற்பத்தி செய்ய அனுமதிக்கப்படுவதற்கு விண்ணப்பித்துக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் திரு. ஏ. எல். சீனிவாசன் ஒருவர் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதே வார்த்தை, சட்டமன்றத்தில் தெரிவித்த இந்த வார்த்தை பின்னால் விசாரணைக்கு வருகிற நேரத்தில், சர்க்காரியா அவர்கள் விசாரிக்கிற நேரத்தில் அவர்கள் விண்ணப்பித்துக்கொண்டார்களா என்பதற்கு—சர்க்காரியா அவர்கள் விசாரித்தார்கள், விசாரிக்கிற நேரத்தில் சர்க்காரியா அவர்கள் ரிப்போர்ட்டில், அவர்களுடைய முதல் ரிப்போர்ட்டில் 244-வது பக்கத்தில் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

Mr. A. L. Srinivasan was not one of the 30 applicants. விண்ணப்பதாரர்களில் ஏ. எல். சீனிவாசன் ஒரு விண்ணப்பதாரர் அல்ல என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல் ஏ. எல். சீனிவாசனைப் பற்றி சர்க்காரியா ரிப்போர்ட்டில் 246-வது பக்கத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“Mr. A. L. Srinivasan was not a person of sound financial standing and the suggestion of his name for being invited for discussion when he had not even applied, certainly smacks of favouritism.” என்று இதில் ‘பேவரிட்டிஸம்’ செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்த ரிப்போர்ட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் கடைசியில் இருக்கிற ஒரு வார்த்தையை மட்டும் சொல்லி நான் இதில் குற்றவாளி அல்ல என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால் சர்க்காரியா அவர்களின் ரிப்போர்ட்டில் பல்வேறு யிடங்களில் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்பது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று சொல்கிற ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டும் ஆதாரம் இல்லாமல் நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொல்கிறவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளேன். நீங்கள் முழு உண்மைகளையும் சொல்ல வேண்டும். அப்படியானால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு பகுதியைச் சொல்லி மற்றப் பகுதிகளை விட்டு விட்டு நாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று சொல்கிற நேரத்தில்தான் எங்கள் உணர்வுகள் என்ன, அப்படி நாங்கள் என்ன தவறு செய்து விட்டோமா என்ற உணர்வு வருகிறது.

இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை என்ன? குற்றச்சாட்டுகள் ஏராளமாக இருந்தன. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லுகின்ற நேரத்தில் பல்வேறு மெம்பர்களுக்கு கோபம் வருகிறது.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதர்]

[1978 மார்ச் 23]

கோபம் வருகிற நண்பர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நாங்கள் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுகிறபோது அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பாருங்கள்.

உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். நான்கு நாட்களுக்கு முன் புகைவண்டியில் சென்று கொண்டிருந்தேன். பத்து பேர்கள் செங்கற்பட்டில் ஏறினர். அவர்கள் என்.ஜி. ஓ.க்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். என். ஜி. ஓ.க்கள் என்று சொல்லுகின்ற இவர்கள் புகை வண்டியில் பேசிக்கொள்கின்ற நேரத்தில் யாரைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். எங்களுடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். என்ன பேசுகிறார்கள் தெரியுமா? தரக்குறைவான வார்த்தைகளினால் பேசுகிறார்கள், கேவலமான வார்த்தைகளினால் பேசுகிறார்கள். அதைக் கூட நான் அனுமதிக்க தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் அதிகமாகப் பேசிக்கொண்டது, அவர்களுடைய இனத்தைப் பற்றி, ஜாதியைப்பற்றி கேவலமாகப் பேசுகின்ற நேரத்தில் எங்களுக்கெல்லாம் கோபம் வருகிறது. இனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுவதற்கு அல்லது ஜாதியைப்பற்றிச் சொல்லுவதற்கு ஏதாவது யோக்கியதை இருக்கவேண்டும். யோக்கியதை இழந்தவர்கள் இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? இந்தப் பிரச்சனையை கிளப்பி நாட்டில் ஒரு குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படி நினைக்கின்றவர்களுக்கு சொல்லுவேன், நிச்சயமாக தமிழ் நாட்டில் அந்தக் குழப்பம் வராது என்பதை மனதார வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வேன்.

இன்றைக்கு என். ஜி. ஓ.க்களாக இருக்கின்றவர்களுக்கு இவ்விதம் பேசுவதற்கு எப்படி துணிவு வருகிறது என்று சொன்னால், இதையெல்லாம் யார் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு இப்படியெல்லாம் பேசுவதின் மூலமாக நாட்டு மக்கள் மாறி விடுவார்கள் என்று கருதுகிறார்கள். மக்களைப் பொறுத்தவரையிலும், ஏழை எளிய மக்களுக்குத்தான் இந்த அரசு இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் இன்றைக்குப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, இந்த அரசு நல்லெண்ணத்தோடு, நாணயத்தோடு நடந்து கொள்கிறது என்பதற்கு பல்வேறு எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் சொல்லியாக வேண்டும். அந்த அளவில் சிறப்பாக பணியாற்றி வருகின்றது என்பதற்கு ஏராளமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில் இந்த நாட்டு மக்கள் அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த அரசை வாழ்த்துகிறார்கள்.

1978 மார்ச் 23]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அந்த அளவில் தொழில் துறையில் ஒரு புதிய புரட்சியை உண்டாக்குவதற்கான பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஐந்து ஆண்டுகளில் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு, தமிழ் நாட்டை ஒரு சிறந்த தொழில் நகரமாக மாற்றுகின்ற அளவில் இந்த அரசு செயல்படும். அவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, தொழில்துறை மான்யத்தில் பேசுகின்ற காலத்தில் சென்ற முறை கூட நான் சொன்னேன். குறிப்பாக தொழில் துறை என்பது அரிசன சமுதாய மக்கள், பின்தங்கிய சமுதாய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் இவர்களுக்கு எட்டாக் கனியாக இருந்து வருகிறது என்று சொன்னேன். அதன் அடிப்படையில் இப்போது பேச இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, தொழில்துறை சம்பந்தப்பட்ட வரையில், லேசன்ஸ்கள் வழங்குவது, பெர்மிட் வழங்குவது இவைகளில் இந்த சமுதாய மக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்வதின் மூலமாக, எந்த நலிந்த மக்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்று நாம் கொள்கைகளை வைத்திருக்கின்றோமோ அந்தக் கொள்கைகளுக்கு மேலும் வலிவூட்டுகின்ற வகையில் முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக, தொழில் துறையில், கிராமங்கள் எல்லாம் தொழில் நகரமாக மாற வேண்டும்.....

“It is to be decentralised to the backward areas”

என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில்கள் எல்லாம் ம-சென்ட்ரலைஸ் செய்யவேண்டும், அந்தவிதத்தில் மாற்றப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக, ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு தொழிற்சாலையாவது இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் தனியாரிடத்தில் இருப்பதைவிட, அந்தப் பெரும் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் தேசிய உடைமையாக்கப்பட்டு, இந்த நாட்டில் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்ற வகையில், இப்படிப்பட்ட தொழில்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்குவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, கிராமப் பகுதிகளுக்கும், மற்றபடி முனிசிபாலிட்டி, லிட்டி பஞ்சாயத்துக்கள் என்று சொல்லப்

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1978 மார்ச் 23]

படுகின்ற நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், தொழில்களுக்கு லைசன்ஸ்தருகின்றபோது, சில விதிகளை சில கட்டுப்பாடுகளை வைத்து இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-00)

பிட்டிங் பிளான் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், கட்டடங்கள் இப்படித்தான் அமைக்கப்பட வேண்டும், அது இண்டஸ்ட்ரியல் ஏரியாவாக இருக்க வேண்டும், இன்னும் இதுபோன்ற விரிவான கட்டுப்பாடுகளையெல்லாம் விதித்து இருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை வேண்டுமானால் நகர்ப்புறங்களிலே அமல் ஆக்கலாம். ஆனால் கிராமப் பகுதிகளிலேயும், முனிசிபாலிட்டி பகுதிகளிலேயும் உள்ள இடங்களிலே உரிமங்கள் தொழில்களுக்காக தருகின்றபோது இப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்துவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

ஆந்திர மாநிலத்திற்கு நாங்கள் எஸ்டிமேட் குழுவின் மூலமாகச் சென்ற போது அங்கே டெக்னோகிராட்ஸ், படித்த பட்டதாரிகளுக்கு எப்படி இங்கே நாம் ஒரு இடத்தை இண்டஸ்ட்ரியல் யூனிட் என்று வைத்து இருக்கிறோமோ—அதைப்போன்று அங்கே படித்தவர்கள் ஆங்காங்கே சிறு சிறு தொழில்களை, உதாரணமாக சைக்கிள் செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் அல்லது ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதற்கு தனியாக உத்தரவுகளை வழங்கி, அரசாங்கம் அதற்காக உதவிகளைச் செய்து குறைந்த வாடகையிலே டென்ட்களைப் போட்டு தொழில்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

அந்த முறையிலே தமிழகத்திலேயும் தனிப்பட்டவர்கள் எஞ்சினியர்கள், படித்தவர்கள் சாதாரணப் பட்டதாரிகள் தொழில்களை நடத்துவதற்கு வேண்டிய தொழில் கூடங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக அந்தப் பகுதிகளுக்கு பிரத்தியேகமான சலுகைகளை தருவதன் மூலமாக படித்தவர்களிடத்திலே இருக்கின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற அதே நேரத்திலே தொழில்களை அதிகமாக்கக்கூடிய முறையிலே, பாலிடெக்னிக்ஸ்கள், ஐ.டி.ஐ.-க்கள் போன்றவைகளை அதிகமாக ஆரம்பித்து அவைகளிலே படிக்க விரும்புகின்ற மாணவர்களைச் சேர்ப்பதன் மூலமாக—அவர்கள் தன் காலால் நிற்கக்கூடிய அளவிற்கு—தொழில்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தக்கவாறு, வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்திலே தங்களுக்கு வேலை வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்காத

1978 மார்ச் 23]

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

முறையிலே வேலை வாய்ப்புப் பெறுகின்ற வகையிலே வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய முறையிலே ஏற் பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

எங்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே வாட்டர் பொல்லுஷன் என்று சொன்னோம். அங்கே அநேக டேனரிஸ் இருப்பதால் அந்தத் தண்ணீர் சுத்தப்படுத்தப்படாத காரணத்தால் அது தாராளமாகப் பூமியிலே ஊறிவிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால், அந்தத் தண்ணீரிலுடைய தன்மை கெடுகிறது, அதன் காரணமாக நிலத்திலுடைய தன்மை கெடுகிறது, இதற்கு முன்னாலே அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக உத்தரவைப் போட்டு ஐரூராக வேலைகள் நடந்தன. ஆனால் இப்போது அது தயக்கம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அது விரிவாகாமல் இருப்ப தற்கு உடனடியாக அந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு அதைக் கட்டுப்படுத்தி நிலத்திலுடைய தன்மையை, தண்ணீருடைய தன்மையை கெடாதவாறு பாதுகாக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கரும்பு விலை வீழ்ச்சியாலே விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். வெல்ல உற்பத்தியானது மோச மான நிலைக்கு சென்று கொண்டிருக்கிறது விவசாயிகள் மத்தியிலே. ஆகவே, அதிகப்படியான சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவக்குவதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலைமையிலே முன்னேற்றம் காண முயற்சி செய்ய வேண்டும். அரசாங்கமே வெல்லத்தைக் கொள் முதல் செய்து விற்பனை செய்ய வேண்டும்.

வட மாநிலங்களிலே பனை மரத்திலிருந்து எண்ணெய் தயாரிக் கிறார்களாம். அந்த முறையிலே தமிழகத்திலேயும் செய்யக் கூடிய சாத்தியக் கூறு இருக்கிறதா என்பதை அரசு பரிசீலிக்கலாம். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாக ஏராளமான பனைகள் தாமாகவே வளரக் கூடிய முறைகள் இருக்கின்றன; அது சாத்தியப்படுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே—திருவண்ணாமலைப் பகுதியிலே ஜியாலஜிஸ்ட் பரிசோதனை செய்து பார்த்து அங்கே இரும்பு கனிவளம், மற்ற கனிவளங்கள் ஏராளமார்க இருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது, தகவல்களும் இருக் கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள இயற்கையாகக் கிடைக்கக் கூடிய கனிவளங்களைத் தோண்டி எடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பாக பல காலமாக இங்கே வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்த கோரிக்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அங்கே சந்தனத் தொழிற்சாலையை அமைக்கப் போகிற அந்த தேனினும் இனிய செய்தியை அவர்கள் வரவேற்று இருக்கிறார்கள். அதற்காக தமிழக அரசுக்கு நாங்கள் எங்கள் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

[திரு. ரர். மார்க்கபந்து]

[1978 மார்ச் 23]

அப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்கின்றபோது, சந்தனத் தைலம், ஊதுபத்தி ஆகியவைகள் தயாரிப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதோடு கூட, சந்தனச் சோப்பு தயாரிக்கும் தொழிலையும் நீங்கள் இதிலே சேர்த்துக் கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே குறிப்பாக 3 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அதிலேயிருந்து வேஸ்டாக கரும்புச் சக்கைகள் கிடைக்கின்றன. இதைத் தவிர, அங்கே கருவேல மரங்கள் இருக்கின்றன. மூங்கில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, தமிழகத்திலே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே, செங்கம் அதாவது சாத்தனூர் அணைப் பகுதியிலே பேப்பர் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிப்பதற்கான அறிக்கை, தமிழக அரசாங்கத்திற்கு வந்திருப்பதாக அறிகிறேன். அந்தப் பேப்பர் தொழிற்சாலையை வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே அமையுங்கள். அப்படி அமைக்கின்ற போது திருவலம் பகுதி இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு மையமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அங்கே அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்கின்ற என்கருத்தை இங்கே எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, குடியாத்தம்—பகுதியில் கைத்தறித் துணிகள் அதிகமாக தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அப்படித் தயாரிக்கின்றபோது பவர் லாமிலே அந்தத் துணிகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அவைகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. சமீபத்திலே வெளியிடப்பட்ட ஷாகமிஷன் அறிக்கையிலே கூட சஞ்சய் காந்தியின் மாமியார் அவர்கள் கூட கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பதிலாக பவர் லாமிலே தயாரிக்கப்பட்ட துணிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாகவும், அதனால் ஏறக்குறைய 13 அதிகாரிகள் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. இது மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, இதுபோன்ற நிலைமைகள் தமிழகத்திலேயும் பரவலாக இருக்கின்றது. ஆகவே, கைத்தறித் துணிகள் என்ற பெயரிலே பவர் லாமிலே தயாரிக்கப்பட்டத் துணிகள் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியச் சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாலே, இந்தத் துணிகளைத்தான் அவர்கள் தயார் செய்ய வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாட்டை விதித்து, அவைகளை பரிசீலனை செய்து, இது போன்ற தவறுகள் ஏற்படாத வகையில் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கரீட்பாடியில் 500 ஏக்கர் நிலம் எவர்சில்வர் தொழிற்சாலைக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, 10, 15 ஆண்டுகளாக அந்தத் தொழிற்சாலை அங்கே ஏற்படாமல் இருக்கிறது,

1978 மார்ச் 23] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

இந்த நிலம் காட்பாடி ரயில்வே நிலையத்திற்கு அருகாமையிலேயே எடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, அங்கே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், குடியாத்தம் பகுதியிலே மாட்ச் பாக்டரிகள் அதிகம் இருக்கின்றன. அதற்கான மூலப் பொருட்கள், ராமெடிரீயல்ஸ் கிடைக்காத காரணத்தால், இன்றைக்குப் பல பாக்டரிகள் மூடப்படுகின்றன. இதனால் அங்கே ஏறக்குறைய 10,000 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேலாக வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். இதே போன்று டானரியிலும், புது விதமான மெஷின்கள் இன்டர்டியூஸ் செய்திருப்பதன் காரணமாக, அதிலே ஈடுபட்டுள்ள 7,000, 8,000 பேர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் குறிப்பாக, லுங்கி தயார் செய்யப் படுகின்றது. இதிலே இன்றைக்கு பவர் லாமில் தயாரிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினாலே, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கும்போது, இந்த சிறு தொழிற்சாலைகளில் இந்த இந்த பொருட்களைத்தான் தயாரிக்கலாம் என்று செய்தால் ஒழிய, பெரிய தொழிற்சாலைகளோடு, அவர்கள் தயாரிக்கக்கூடிய பொருள்களோடு இவர்கள் போட்டி போட முடியாது. ஆகவே, சிறு தொழில்களில் இன்னென்ன பொருள்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கட்டுப்பாடு செய்தால் ஒழிய, அவர்களால் பெரிய தொழிற்சாலைகளோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு, மார்க்கெட்டைப் பிடிக்க முடியாது. இதனால் இந்தச் சிறு தொழில் நசிந்து வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், சிறு தொழிற்சாலைகளில் இந்த இந்தப் பொருள்களைத் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு நியதியை, கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும்.

அதேபோன்று விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் தமிழக அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். இந்த இந்த பொருள்கள் இன்னென்ன விலைக்கு விற்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாத காரணத்தால், தொழிற்சாலைகளிலே தயாரிக்கப்படுகின்ற, உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருள்களுக்கு அவர்கள் நினைத்ததுபோல் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். ஆனால், விவசாய மக்களோ தாங்கள் பயிரிடக்கூடிய பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய உரிமை அவர்களுக்கு இல்லை. உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கும் குறைவான விலையிலே விற்கக்கூடிய நிலைமை; ஏக்கம் அவர்களுக்கு

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

[1978 மார்ச் 23]

இருக்கிறது. எனவே, தொழிற்சாலைகளிலே உற்பத்தி செய்யப் படுகின்ற பொருள்களை அதிக விலை கொடுத்து விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாலே, அவர்களுக்குப் இந்தப் பொருள்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைப்பதற்கு விலைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுவந்தால் அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்தைச் சொல்லி, எங்களுடைய உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கின்ற ஏக்கம் எல்லாம் நலிந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தாருங்கள், அவர்களுக்கு உதவி தாருங்கள், அப்படித் தருவதன் மூலமாக அவர்களுடைய வாழ்வு மலரும், முன்னேறும், அப்போது தமிழகத்தினுடைய பெருமை வானளாவச் சிறக்கும் பறக்கும் என்று கூறி, என்னுடைய நன்றி அறிதலைத் தமிழக அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 10-10)

(1) ஒழுங்குப் பிரச்சனைகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) வினாக்கள்-விடைகள் நேரத்தை நிறுத்திவைப்பதற்கான தீர்மானத்தைப், வாக்கெடுத்து நிறைவேற்றியதாக அறிவித்து, தீர்ப்பை மாற்றி ஒருமனதாக நிறைவேற்றியதாக அறிவிப்பது குறித்து.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். துணைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வி நேரம் ஆரம்பிக்கிறபோது சபாநாயகர் அவர்கள்கூட என்னைப் பேசச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் வேண்டாமென்று அமர்ந்து விட்டேன். சபையினுடைய மரபைக் காப்பதற்காக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேள்வி நேரத்தை ஒத்தி வைத்ததை ஏகமனதாகச் செய்வது நல்லது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேனே தவிர, தவறாகக் கருதக்கூடாது. சபையின் கேள்வி நேரத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்றால் சபை ஏகமனதாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று 22 விதி கூறுகிறது. அப்படிச் செய்யாமல் ஒட்டேடுத்து முடிவு செய்திருப்பது தவறான முடிவாகும். அது வேண்டாம் என்பதால்தான் மதிப்பிற்குரிய துரைமுருகன் அவர்களையும் நான் கேட்டு அவர்களும் அதை வற்புறுத்தவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, ஒட்டெடுத்து முடிவு செய்ததாக இல்லாமல் அவ்வாறு நடந்ததை நீக்கிவிட்டு ஏகமனதாக நிறைவேற்றியதாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அஜெண்டாவில் இல்லாத பொருளைப் பற்றி அவை முன்னவர் எப்படி தீர்மானத்தை முன்மொழிய முடியும்? அது சரியில்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.